

ELŐFIZETES:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minder kifizetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvmd-
jában és a szerkesztőnél fogal-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Az adóreform.

Zombor, április 12.

(szk) Az ugynevezett nagy politikai kérdé-
sektől már alig, hogy szóhoz tudnak jutni a
közgazdasági kérdések. Míg amazoknak mindig
vannak szószólók s hűséges bámulók, addig
emezekről szólni sem nem divatos, sem nem
hálás dolog.

Ez mindenesetre igen sajnálatra méltó kör-
ülmény. S ezen sajnálatra méltó körülménynek
első sorban azok az okozói, a kik oda kény-
szerítették a kormányt, hogy a reformok termé-
szetes sorrendjét megfordítva, kénytelen lett
azokat az egyházpolitikai reformmal kezdeni, a
közigazgatási reformmal folytatni s a legelső:
az adók reformját, legutóljára hagyni.

A mint azonban minden rosszban van valami
jó, úgy meg van a jó oldala annak is, hogy az
egyes adók reformja csak később kerül tár-
gyalásra. Jó pedig ez azért, mert legalább bő-
séges ideje és alkalmá van az érdekelt társadalmi
tényezőknek a reform elveivel tüzetesen foglal-
kozni.

És látjuk is, hogy foglalkoznak vele.

Az azonban azt is látjuk, hogy a szempontok
mennyire különbözők, a melyek szerint a reformot
mérlegelik s hogy az ellentétes szempontok
szerint mily egyoldalú kifogásokat tesznek ellene.

Jelesen az ős-termelőknél van kifogásuk
ellene. Olvasunk oly panaszt, hogy az adóteher
csak látszólag fog könnyebbülni, mert voltaképen
pótadó helyett javaslatba hozott progressiv jöve-
delmi adó alig kecséget valami jelentősebb köny-
nyítéssel, főleg, ha figyelembe vesszük, hogy
eddig a tartozások terhe a pótadónál könnyeb-
bülést okozott, a mire az új adónál kilátás nincs.
Vannak azután, a kik kifogásolják azt a szán-
dékot, hogy a mezőgazdasággal kapcsolatos
üzletek külön jövedelmi adóval terheltesse-
nek meg, mert nézetük szerint ez egyfelől folytonos
zaklatásokra és kényes lévén ez üzletek külön
álló jellegét meghatározni, örökös tulkapásokra
vezetne, másfelől pedig ez sújtja az igyekvő
munkás gazdát, a ki nem kimélt időt és pénzt,
hogy a gazdálkodást belterjessebb tegye, szemben
a tétlen s a birtokra kevesebbet áldozó gazdával.

De olvasunk e szemponttal merőben ellen-
tétes nézetet, a mely azt vallja, hogy a földadó
jövedelem kontingentálása a valóságnak kell, hogy

megfeleljen s azért bizonyos időközökben, ha
nem is új kataszteri felvételek készítendő, de a
mivelési ágak újból számbaveendő; mert az nem
mértányos, hogy egy megjavított rét, egy lege-
löbből átváltoztatott szántóföld, egy lecsapolt ingo-
vány, a mely nagyobb jövedelmet hajt, mint
azelőtt, előbbi, kevésbé jövedelmező mivelési
ágának megfelelő kisebb adótételt élvezzen s a
helyett a kontingentálás rendszere szerint a nagyobb
terhet az a föld viselje, a melynek jövedelmező-
sége nem változott, sőt esetleg csökkent.

Vannak ismét, a kik azt panaszzolják, hogy
a reform terhe a mezőgazdaságra fog nehezédni,
a helyett, hogy megadóztatná a tőkétet s a
járadéktulajdonosokat; mások ellenben még azt
is neheztelik, hogy miért áll fenn a tőke kamat-
adó, a mely elvégre is csak a kamatlatat emeli
s így az adósok, a gazdák terhet fokozza.

Nem akarunk most e sok különböző felfogás
között igazságot osztogatni, csakis egy tévedésre
kivánjuk felhívni a figyelmet.

Ez a tévedés pedig az, hogy az egyes
adók reformjának céljával igen sokan azt tekintik,
hogy az minden gazdára, kereskedőre, iparosra
adózási könnyebbséggel járjon, hogy a reformnak
eredménye az legyen, hogy az a jövedelem, a
mely az egyes adók címén az állampénztárba
befolyt, mérsékeltessék az adózók előnyére. No,
hát ezt kívánni nem lehet, s a ki így fogja fel
a reformot, az illúziókban él. Mert hiszen azt nem
kell sokáig bizonyítani, hogy az államháztartás
terhei nem fognak apadni, hanem bizony inkább
növekednek. Mind több és több igényekkel lép-
nek fel az állammal szemben. S ha valaha a
katonai terhek megapadnának is, helyébe lépne-
nek a szocializmus terhei. Az indirekt adók pedig
szintén nem fokozhatók végtelenül, s már is pa-
naszok merülnek fel ez adótételek túlfeszítése
miatt.

Arra a jövedelemre tehát, a mit most élvez
az állam az egyes adókból, reá lesz szorulva
ezután is. A reformnak célja nem is e jövedelem
apasztása, hanem annak igazságosabb elosztása,
kiovása az egyes adózók között. A reformnak
célja az, hogy első sorban az életfentartásra mul-
thatlanul megkivántató jövedelem lehetőleg kimél-
tessék s a progresszió rendszere igazságosan
érvényesüljön az adózásnál, másodsorban pedig,
hogy az adóalapul szolgáló jövedelem: a tiszta
jövedelem, lehetőleg a valóságnak megfelelően

állapíttassék meg s ne viselje a jövedelem eltit-
kolás vagy egyenetlen adótételek folytán a kisebb
jövedelem a terhet a nagyobb jövedelem helyett.

Az egyenes adók reformját csakis így kell
felfognunk; nem kell alhoz túl vérmes reménye-
ket fűzniük s akkor meg fog szünni sok oppo-
zició s nem fog méltánytalannak tetszeni sok el-
kerülhetetlen intézkedés.

Városi közgyűlés.

Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága
Sándor Béla főispán elnökle alatt e hó 11-én tartotta
meg két havi rendes közgyűlését, melyen a bizottsági
tagok ismét nagy számban vettek részt s a melyen
egypár fontosabb tárgy is került napirendre.

A polgármesteri jelentést Schlagger Gyula polgár-
mester a következőkben olvasta föl:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Az elmúlt két óra vonatkozólag városunk köz-
igazgatási állapotáról van szerencsém jelentésemet a
következőkben előterjeszteni:

I. A tanácsi iktatóba érkezett f. évi február hóban
1125 ügydarab, március hóban 1350 ügydarab, ehhez
hozzáadva a január havi 893 darab hátralékot, elintézendő
volt összesen 3498 darab. Ebből elintéztetett március
31-ig 2584 darab, maradt március hó végén elintézendő
914 darab.

II. Az árvai iktatóba érkezett február hó folyamán
242 drb, március hó folyamán 286 drb, ehhez a január
hóból fennmaradt 136 drbot hozzáadva, elintézendő volt
összesen 664 ügydarab. Ebből elintéztetést nyert március
hó 31-ig 526 drb, maradt március hó végével elintézendő
138 drb.

III. A községi bírósághoz február és március hó
folyamán beérkezett összesen 376 drb, melyből március
hó végével 351 drb elintéztetvén, maradt elintéztelen
25 drb.

IV. A városi rendőrkapitányi hivatalhoz beérkezett
február és március hó folyamán 1451 drb, ebből fel-
dolgoztatott 1353 drb, maradt március hó végén elinté-
zendő 98 drb.

Tüzeset az említett két hó alatt nem fordult elő,
és a közbiztonság általában jó volt.

Eltoloncoltatott 7 egyén, áttoloncoltatott pedig 15
egyén.

V. Befolyt február és március hó folyamán:
a) állami adóba 35742 frt 92 1/2 kr.
b) hadmentességi díj címén 71 frt — kr.
c) utadó fejében 2222 frt 15 kr.
d) városi pótadó 11432 frt 60 kr.
e) ebadó címén 73 frt 50 kr.
f) birtokváltozási városi illeték 585 frt 30 kr.

A házipénztár készpénz készlete április 9-én 1819
frt 09 krt tett ki.

VI. A közegészségügyre vonatkozólag a városi
tisztai főorvos adatai nyomán van szerencsém jelenteni,

A „BACSKA“ tárcája.

Lebzett lovag.

— Pománé —

Sok bajnok élte árán
Elmúlt a harci vész;
A csatásokról ballag
Egy ifjú vitéz.

Szép büszke harci ménje
A vészben ott vészett;
Gyalog megy, egyedül, bár
Kéblén hord mély sebet . . .

Epedre várja otthon
Ifjú menyasszonya
Borostyánkőszorúval,
Melyet maga fona.

— „Meg egyszer lássam arcát
S nem félem a halált . . .“
Sóhajt az ifjú s alig
Megy, vánszorog tovább.

Feje fölött kővalyog
Éhes hollócsoport:
Lesi mohón kidöltét,
Hogy üssön rajta tort.

Szabadka Gyula.

A HARAG.

Iren 16 éves, Péter 22 éves.
Színhely: ügyvédi iroda.

Iren til az íróasztalnál és kézimunkával foglalkozik.
Péter (belép az ajtón). Alászolgája!
Iren (meglepetve, hidegen). Jó napot!
Péter (magában). Csakugyan haragszik? Jól van,

ha te úgy, én is úgy! (Fenn.) Bocsanat . . . az ügyvéd
urat keresem.

Iren. Ugy látszik, uram, hogy ön régi ismerős
létére is még mindig nem tudja, hogy apa ügyvéd és hogy
épen ilyen időtájt mindig tárgyaláson van.

Péter. Bocsanat, de azt hittem, hogy mindannak
dacára . . .

Iren. Igen, hogy mindannak dacára majd csak
velem fog találkozni. Azt hiszi, nem ismerem magát, azt
hiszi, nem tudom a szándékát?

Péter. Bocsanat . . . de én az irodába jöttem s nem
hittem, hogy önrel találkozni fogok.

Iren. És én ezt elligyem magának? Együtt nővünk
fel, ugyszólván mindennapos vendég a háznál és mintha
bizony még nem tudná, hogy én az irodában gyakran
másolatok apának, sokszor meg itt szoktam ülni és
olvasgatni.

Péter. Bocsanat . . . de azt hittem, hogy korcsoly-
lyáznai ment a kisasszony!

Iren. Hahaha! Kitűnő kifogás! Korcsolyázni! Hát
szoktam én ilyenkor, delfel, korcsolyázni? Aztán . . .
szerencsétlen ember! Mintha bizony nem tudná, hogy
már három nap óta olvad a jég.

Péter (felre). Jól van, nem bánom. (Fenn.) Igen,
olvad a jég.

Iren. Annnyira olvad, hogy már az idén nem is
lesz többé jég.

Péter. Nem lesz több jég.

Iren. Vallja be őszintén, hogy nem a papát ke-
reste, hogy csak türgyvet kerestél a velem való talál-
kozásra, hogy . . .

Péter. Bocsanat, kisasszony . . .

Iren. Bocsanat, bocsanat, mindig csak bocsanat!
Erőltetett alamusziság az arcán, meghunyászkodó maga-
viselet, (utánozva) félnék, gyámoltalan beszéd, akár csak
egy szerelmes kisdíák! Aztán „bocsanat, bocsanat“ . . .
Hát azt hiszi, hogy ez elég arra, hogy elhiggye valaki
azt, amit maga itten mesél?

Péter (komolyan). Mondhatom, Irenke kisasszony,
a harag magának nem áll jól.

Iren. Én meg mondhatom magának, Lenkei Péter

ur, hogy ön nem tud föllenteni. — Ő a papát ilyenkor
íthón keresi!

Péter. Bocsanat . . .

Iren. Semmi bocsanat! Uram, ha tréfát akar velem
üzeni, akkor rossz uton jár. Biztosítom, hogy velem
nem fog tréfálni! Hát nem sugárzik ki most is szeméből az
a ravaszság, amely magának legjellemzőbb vonása?

Péter. Nem.

Iren. Micsoda? Hát minek tart maga engem, hogy
igy mer velem beszélni?

Péter. Minek? Hát, aminek mindig tartottam:
szépnek.

Iren. Gyalázat! Még mire nem képes ez az ember!

Péter (ingerülten). De mikor én meg vagyok győ-
ződve, hogy a szememből semmi ravaszság nem sugár-
zik ki és ennekem ez nem a legjellemzőbb vonásom.

Iren. Legyen elég a tolkodásból. Jól tudom, hogy
nem apát keresi.

Péter. Jól van, hátba nem hiszi, nem muszáj.

Iren. Nem és nem hiszem! Tegnapelőtt fogadott
három üveg pezsgőben a Simonka Kálmánnal — ugy-e?
Fogadott, hogy engem egy hét alatt mindenáron meg
fog békíteni magával. No no, csak süsse le a szemét!
Hiszen ez jól áll magának, maga kis gimnazista! Fo-
gadott, hogy egy hét múlva már megles, a mikor a
grószíhoz megyek és elkísér.

Péter (leül a hintaszékbe és hidegen, flegmával
hallgatja, majd dobánytárcát vesz elő és cigarettet sodor).

Iren. Ohó barátocskám, abból semmi sem lesz,
érti: semmi sem lesz! Ha a feje tetejére áll is és ha
100 üveg pezsgőbe fogad is, érti?

Péter. Ertem.

Iren (idegesen). Oh . . . (szűnet, mialatt elfordul
tőle; majd ismét szembe rendes hangon). Csodálom, hogy
még ide mer jönni! Többek előtt azt mondani rólam,
hogy én csak egy naiv baba vagyok! Naiv baba! Így
megsérteni engem! Ha azt mondta volna, hogy vén
vagyok, hogy rut vagyok, hogy hamis fogaim vannak,
vagy akármit mondott volna — isten neki, azt úgy
sem hinné el senki felőlem — csak azt ne, hogy naiv
baba vagyok! Ilyen rut szavakkal . . .

a szerb lakosság másnap még erőszakosabban viselkedett. A szerbek a rendfenntartásra a község háza ajtaja elé rendelt községi rendőrökét egyszerűen félrelöktek, földhöz verték, a tanácskozó teremben a bírót életveszélyesen inzultálták, az időközben oda érkezett törvényszéki bírónak pedig nem engedték meg, hogy a község tanácsstermebe lépjen. A bírót kénytelen volt az erőszaknak engedni s a jegyzőkönyv felvétele után a tagosítás keresztül vitelének kísérletét elhalasztani. A csöcselék a sikertől megittasodva, nagy lármával végig vonult a községen. A svábok negyedében berontott a magánházakba, s kivont késsel fenyegette a lakókat, hogy a tagosítás mellett ne merészeljenek szavazni. Hasonló veszélyben forognak a községi előjárók is. A pénztárost már megkövezték. A hatóság még nem lépett közbe.

Gyászistentisztelet Kossuthért Csantavéron. Meghalt a legnagyobb magyar. Nagy szíve megszünt dobogni, varázsszáva nem szól többé hozzánk. Nagy a nemzet gyászja, bánata. A magyar népek keserű bánatát elsírták már napilapjaink. Mi is könnyezünk, mi is érezzük Magyarországot szívének elszorulását, érezzük azt a nehéz fájdalmat, mely a haza szívében át hasogat. Osztozni óhajtottunk a fájdalomban és részt kívántunk magunknak a közös gyászból, hogy enyhítsük szívünknek nehéz, igen nehéz fájdalmát. Vasárnap nagy gyászkeretű falragaszok tudatták a közönséggel, hogy szerdán vagyis 4-én délelőtt a szabad ég alatt, a főtéren, az ev. egyház szertartása szerint gyászistentisztelet tartatik Kossuth Lajosnak, a szabadság dicső apostolának lelki üdvéért. Szerdán a bezárt utcákban, az ablakokban égő gyertyák jeleztek a gyászistentisztelet napját. A tavasz gyönyörű aranyfénye csökölgatta a fekete lobogókat, amelyek a főtér körüli házakon lengtek. Közégtűnk 8 ezernyi lakossága akként iparkodott mely gyászának és részvételének kifejezést adni, hogy már a reggeli órákban százával meg százával vettek körül a főtéren gyászal bevont emelvényen levő oltárt, amelyen két égő gyertya között a feszület volt látható. Közégtűnk kegyeletének hatalmas megnyilatkozása jutott kifejezésre abban is, hogy még a messze tanyabeliek is százával özönlöttek be az istentiszteletre. Gyászban van mindenki, amilyen mély gyász tartja fogva a kedélyeket, ép oly külső gyászal találkozik a szem. Pout kilenc órákor érkeztek meg az olvasókörök s pedig az „Egyenlőségi kör” és a „Polgári Olvasókör” külön-külön zászlóik alatt, a községi előjáróság, az iparosok stb. A két olvasókör egyesülést dalárdája elénekelte a Szózatot és ezzel kezdetét vette az istentisztelet. A Szózat elneklése után Korossy Emil szabadkai ev. lelkész rövid imát mondott el. Megható volt látni, amint az egyszerű polgárok csendben leemelték kalapjaikat, könnyek töltöttek a közönség szemébe. Az ima után a lelkész megígérte, mindenki szívét megihletésében emlékeztet meg a magyar szabadság és a nemzet atyjának érdemeiről. Utána Klein Mátyás joghallgató lépett az emelvényre s leültetés, szívehető beszédben ecselelt Kossuth hazafias működéséről. Nagy meghatottsággal hallgatták az ifjú szónok szavait, különösen beszéde e részénél: „Meghalt a nyomasztó rabság Egyiptomból, a szabadság, egyenlőség, testvériség szép honába. Ki volt Kossuth? Merészel-e vállalkozni valaki, hogy e kérdésre a megfelelő választ megadja. Oh nem! Kevés, nagyon kevés arra a szónok, a nyelv szavainak ereje, ehhez szív, igaz hazafias szív, nemzeti lélek kell, hogy megérthessük azt a mély pótolhatatlan veszteséget, amely hazánkat s a magyar nemzetet Kossuth halálával érte stb. A szónok beszéde után Korossy megálá a jelenlevőket. Innen a közönség az izr. imaházba iparkodott, azonban csak egy barmadrészének sikerült bejutni, míg a többiek kint az imaház előtt hallgatták ábitattal s vártak türellemmel az istentisztelet lefolyását. A zsinagóga belsejét gyászal vonták be erre a nagyjelentőségű és lélekemelő momentumra. Ott volt a két olvasókör, az előjáróság stb. A rekviemet a gyermekek szép alkalmi gyászeneké nyitotta meg, a mely után Roder Jakab hitk. jegyző egy szép alkalmi imát mondott el. Az ima után jött az „El mole rahnum” imádság, a mely csak a legnagyobb jöltevéért szokott elmondani. Ezután Grünberger kántor kellemes tenor hangjával szép gyászeneket énekelt el. Korossy lelkész lépett ezután az oltára s remek beszédben méltatta Kossuthnak a haza felvirágzására tett áldados működését. A Szózat elneklésével ért véget az istentisztelet. Végtelen örültünk, hogy a községi gyász e napján amikor községünk polgársága kegyeletének oly megható módon adott kifejezést, liberális érzelmű plébánosunk az egész gyászistentisztelet lefolyása alatt a toronyban az összes harangokat meghuzatta, a mi — nagyon természetes — a gyász főnségének emelésére történt. Örültünk, hogy hazafias plébánosunk e kérdésben a dogmára hivatkozó némely főpap befolyása alól teljesen emancipálta magát, mert tudja, hogy a harangozás és a fekete zászló kitűzése nem tartoznak a szentségek közé. E helyt meg kell még emlékeznem arról is, hogy Korossy Emil lelkész a két olvasókör által neki felajánlott tiszteletdíjat nem fogadta el, hanem kérte a körök elnökségeit, hogy azt az összeget a Kossuth-szobor alapja javára küldjék föl a szobor-bizottsághoz.

Agyonlőtték a csendőrök. Feketehegyről írják nekünk: Egy elhibázott élet nyert ma szomorú, váratlan befejezést. Pitlingmayer Henrik feketehegyi lakost folyó hó 10-én este a csendőrök agyonlőtték. P.-t váltóhamisításért a kuria a múlt hetekben 2½ évi börtönrre ítélte s a büntetést a napokban kellett volna megkezdenie. P. a büntetés elől külföldre, valószínűleg Amerikába, akart menekülni, erre mutat legalább, hogy lázas sietséggel külföldi utlevelet akart szerezni s minden vagyonát pénzzé tette. Ezen szándékát a szabadkai kir. ügyészségnél bejelentették, honnan 10-én este távirati uton jött elfogatási parancs a csendőrséghez. Két csendőr azonban kiment P.-nek a kis hegyesi honvédszobor melletti lakására s felszólították P.-t, hogy adja meg magát. P. ellentállt, sőt revolver után nyult, mire az egyik csendőr keresztül lötte s P. ezen szókkal: „Csak nem akartok agyonlőni” — azonnal meghalt, s így a rögtön oda hívott Molnár József községi orvos már csak a halált konstataálhatta. P. bár tanulatlan, de valóban eszes ember volt, kár, hogy szép természeti tehetségét mindig mások megrontására használta.

A Kossuth-kalap eredete. New-Yorkban, mint onnan írják, a több ezer tagu magyar kolóniában okozott első sorban Kossuth Lajos halála mély gyászt, de sok emléket elevenített fel azoknak az öreg new-yorki

polgároknak a körében is, akik Kossuth körül éltek Amerikában töltött napjaiban. Különösen sokat beszélnek arról a vidám epizódról, amely Kossuthnak New-Yorkba való bevonulása alkalmával a Kossuth-kalap eredetéhez fűződik. Néhány héttel Kossuth megérkezése előtt John N. Genin, egyik előkelő kalapgyáros ezer dollárt ajánlott fel Kossuth javára és azt indítványozta, hogy kilencvenkilenc Kossuth szemével egyetértő amerikai polgár basonlóképpen cselekedjék, hogy így egy százezer dolláros alapítvány gyűljön össze, amelyet az akkori polgármester, Ambrose Kingsland kezeljen. Az újságok irtak a tervről, mindenütt beszéltek róla és Genin indítványával legalább azt érte el, hogy Kossuthot kísérletével ünnepiesen, katonai dísszel fogadták. Kevésssel azután a genialis Geninnek újabb ötlete támadt. Raktárában rengeteg mennyiségű lágy fekete posztókalapja volt, amelyet könyveiben mehetetlenül veszteségnek jegyzett be. A kalapok széles karimáját baloldalt felhajtotta, fekete srucetollal megtűzte és készen volt a Kossuth-kalap. A fogadás napján Kossuthot és menekülő társait megajándékozta egy-egy kalappal s amikor az emigráns csapat az egyforma kalappal a Broadway-n felvonult, nőttön-nőtt a bámulók serege. A menet még egyre tartott, amikor Genin raktárait, amelyek kirakatai tele voltak az új kalappal, egyenesen megostromolták. Mindenki Kossuth-kalaphoz akart jutni s az összes kalapgyárosok ilyeneket készítettek, sőt ez alkalommal támadtak új kalapgyárak, melyek mind csak Kossuth-kalapot szállítottak. A selyem cilinderek letűntek a divatról és évekig Kossuth-kalapot hordták a yankeek.

Öngyilkosság. Parsetich Gáspár újvidéki kir. törvényszéki irodatiszt, kin egy idő óta a buskomorság jelei mutatkoztak, a napokban érzékeny bucsut véve tisztársaitól, hazament és föbe lőtte magát. Öngyilkosságának oka eddig ismeretlen.

Gyógyszertár Bács-Földváron. A bács-földvári gyógyszertár ünnepélyes megnyitása — mint leveleznök értesít — március hó 29-én volt; a hivatalos felülvizsgálat délelőtt 11 és 12 óra között ejtetett meg Gombos Béla főszolgabíró, dr. Milkó járásorvos és a községi előjáróság jelenlétében. A bizottság örömmel konstataálta, hogy a berendezés nemcsak a törvényszabta, hanem az esztetikai kívánalmaknak is a legteljesebb mértékben megfelel. A nevezett napról fogva tehát a gyógyszertár átadott a forgalomnak s így Bács-Földvár községének régi óhaja beteljesedett. A vizsgálat befejezése után a bizottság tiszteletére ebéd volt a Szenté-féle vendéglőben.

Fognak a cigányok. A magyarországi cigányok statisztikája már teljesen elkészült s a belügy-minisztérium legközelebb nyilvánosságra bocsátja. — A cigányfaj vallás, foglalkozás és nem szerint vannak a statisztikában osztályozva. A statisztikából kitűnik az, hogy a cigányok száma fokozatosan csökken, ami annak tulajdonítható, hogy mindinkább beleolvadnak a többi társadalmi osztályokba s elvesztik ősi tulajdonságaikat, melyek elválasztották őket az ország többi lakosaitól.

Körözés. A zombori kir. törvényszék országosan körözött valami Lamp Károly nevű egyént, aki sikkasztás vétségével van vádolva. Személyleírása a következő: ismeretlen születésű, nős, tégláégető, körülbelül 30 éves, róm. kath., termete közép, arca hosszú, szemé barna, szemöldöke szőke, haja szőke.

Legujabb.

A képviselőház tegnapi ülésén a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot 165 szótöbbséggel elfogadta.

Színház.

Rip-Rip.

Kedden, április 10-én.

Rég nem láttunk operettet, a Subanc volt az utolsó. Olyan régt, hogy szinte leszoktunk róla, nem izlett, egy csüppet se izlett a Rip-Rip. Bizony, akár el is maradhatott volna inkább, mintsem hogy ilyen gyöngye előadásban lássuk.

Lanyha, élettelen volt az egész előadás; a színeszek csak úgy kénytelen-kelletlen játszottak és az elégtelen számú közönség ásitott.

Az egy Mészáros Kornélia érdemel talán egyedül némi dicséretet, a kinek a szép hangja még nyújtott egy kevés élvezetet, de bizony az ő Lisbet-je sem tartozott ám a jobbák közé. Asztalos (Rip Rip) vállán kellett volna nyugodni az egész előadás terhének, de hát gyöngök voltak azok a vállak hozzá. Rip folyton a lámpák előtt van, folyton énekel s valamennyi ének-száma milyen gyönyörű! De a két első fölvonáson át borsantokban nem akart szuperálni a hangja, míg végre a harmadikban egy kissé megemberelte magát, de csak úgy módjával.

Erekövi (a polgármester fia) rövid szerepében megálta helyét, ugy Nyitray (polgármester) és Gyarmati (Nik, kocsmáros) is. No de ezek már mellékszerepek s hozzá olyanok, a melyeket nem lehet elrontani, vagyis inkább, ha el is rontják, még akkor is jól van csinálva. Csak a Rip lett volna jó kezekben s egészben véve az előadás ne lett volna olyan ráfektel.

Rafael.

Szerdán, április 11-én.

Egészen új darab. Egypár hét előtt adták először a nemzeti színházban. Fogadtatása a fővárosi közönség részéről elég bizelgő volt. A lapok is elismerték a darabnak kiváló jó tulajdonait, de e mellett nem titkolták el hiányait sem.

Alig hittük, hogy mi még ez évben ezt a darabot láthatjuk itt Zomborban. Polgárnak az áldozatkészsége és buzgótsága lehetővé tette ezt reánk nézve. Láttuk Váradi „Rafael”-jét, amit bizony még nagyon kevés vidéki színpadon láttak.

A darabról magáról csak azt jegyezzük meg, hogy hatásos és bízhetőleg maradandó becsű dráma. Vannak hibái, szinte visszatetsző és megbocsáthatatlan hibái.

Ilyen pl. az, hogy egyik főszereplőnek, aki az egész mesére döntő befolyást gyakorol, alakja nincs eléggé kidomborítva. Antonió alakja ez. A közönség nem látja eléggé igazoltnak azt a végtelen szerelmet. Ilyen hiba továbbá az, hogy tulajdonképen nem érthetjük meg sem a második, sem a harmadik felvonásban azt a bűnös viszonyt, mely Rafael és Stella között kifejlődött. Csak a negyedik felvonásban tudjuk meg s így egész más lesz a darab megoldása, mint amint tulajdonképen vártuk. Aztán nem felel meg a valóságnak a Barnabó barát szereplése. Neki meggyónja Antonió, hogy Rafael meg van mérgezve s mégis nem szól, nem árulja el a titkot, hanem nézi Rafael lassu haldoklását. Igaz, hogy a gyónás elárulhatatlan titkok képez, de ilyen esetben, pláne ott a pápa közelében, hogy lehet elbűnni, hogy az a pap, a ki különben még imádság szereti is Rafaelt, mint barátját, ne eszközölt volna ki önmaga számára a gyónási titkok elárulására nézve engedélyt. Végül egy katolikus pap, legyen az bármilyen helyzetben, Krisztusnak, az Isten fiának, a béke és szeretet hirdetőjének nevében nem átkozhat meg egy haldoklót, a helyett, hogy az utolsó kenetet reá adná. És ezt ugyanaz a pap teszi, aki annyira igaz szolgája az Istennek, hogy a gyónási titkok felfedezésére nézve a rendkívüli körülmények dacára még csak egy lépést sem tesz.

A gyönyörű drámai jelenetek és a ritka szép költői nyelvezet azonban bőven kárpótlást nyújtanak.

A mi már most az előadást illeti, általában azt tapasztaltuk, hogy a szereplők igen kevés gondot fordítottak a szerepeik megtanulására.

Morvaynak (Rafael) ez volt az egész idény alatt egyik legtekélyesebb alakítása; de a szerepét ő sem tudta jól. Laczkó Aranka (Antonió) játéka határozottan művészi színvonalon állott, csak a haldoklási jelenetben kellett volna szembeötölőbb fokozattal játszania.

Véber Ferike (Stella) szintén jól játszott, de hát bizony a szerepét nem nagyon tanulta ő sem meg. Egyszer pláne formalisan el is akadt. Benkó Jolán (Margbarita) jól alakított; Polgár (Barnabó) ez alkalommal nem tetszett a közönségnek.

A többi szereplők túllik telhetőleg lelkiismeretes buzgótsággal igyekeztek megfelelni szerepeik követelményeinek.

Ereközy sovány ember. Helyesen teszi hát, ha kövériti magát, de akként tegye ezt máskor, hogy ne idézzen vele komikus hatást elő, mint a jelen esetben.

CSARNOK.

Idegen földön.

Páris, április 8.

Expresse vonaton harminchat óra alatt, fáradság nélkül lehet megtenni azt az ezerkétszáz kilométernél nagyobb utat, mely még egy hét előtt az igéret föld-jétől elválasztott. Útirányul, nézetem szerint a legérővidebbet, a Németországon át vezetőt választottam, mely kevésbé érdekes ugyan, mint az olaszországi vagy svájci ut, a mennyiben többnyire síkságon vezet át, de azért szép vidékeket erre is találni, Bécs, St-Pölten, Simbach, de különösen Vogesek hegysége táján.

Münchenben tizenhét órai pihenőt tartottam. Igen kellemes, olcsó város. Mindenütt nők szolgálnak fel, különösen kávéházakban. Szép természet, szalás emberek a bajorok, a nyelvet tisztán beszélik, ellentétben az ausztriaiakkal, a hol egy alig érthető u-o-s dialectus divik. Nevezetes, hogy e nyelvjárás a határszélén lehet mondani egyszerre átváltozik. A mi a sörivást illeti, az óriási mérveteket ölt. Nem kis meglepetést okozott, mikor egy pohár sört kérve, körülbelül egy literes kancsó alakú pohárral állítottak elélem. Egy-két pohár kedvéért a német le sem ül, azt állva fogyasztja el; ha egyszer leül, akkor sörját csinál, ugy, hogy nem tud felkelni, ilyenkor mit csináljon szegény, — iszik tovább. Meg is látszik rajtuk a hatás, valamennyinek oly mosolygó kerek ábrázatja van, hogy szinte bosszantó ránézni. Kedvez ezen ivási hajlamnak a sör kintnő ize és olcsó volta mellett az a jó tulajdonsága, hogy nem száll a fejbe, mint a mi sörünk.

A francia határszélén mindjárt észre lehet venni, hogy más nép közé jutott az ember. A német beszáll a kupéba, előveszi az újságot, elolvassa aztán szundikál, míg ki nem kell szállnia; a francia, beszélgetés közben száll fel, ha valakit talál a kupéba, kezdődik a diskurzus, jön a harmadik, negyedik, az mind belevegyül a társaságba, aztán viccelnek, kacagnak, nők, férfiak egyaránt. Így ment ez Párisig.

Páris az első pillanatban rendkívül vonzó hatást gyakorol az idegenre. Az itteni forgalmat és élénkséget illusztrálnom csak akként lehet, ha állandóan olyanok mondom, mint Budapest egy vasárnapi löverseny után, a kerepesi-utnak a népszínház körüli része. Különösen este van itt élet, pazar világitás mellett ilyenkor üdül a párisi, ki nappal erre nem ér rá. Itt most egész nyári melegség uralkodik, a fák már majdnem egészen zöldék, tél pedig, hogy állítják, kik ezen évszakot itt töltötték, nem is volt. Eghajlata egyébként enyhe, a lakások nincsenek is úgy berendezve, mint a hol nagyobb hidegek járnak. Kettős ablakot, például, eddig sehol sem láttam. Általában az építésmód különbözik a miénktől, a házak legalább öt-hat, néha hét emeletesek, csak hogy az itteni emeletek alig nagyobbak a mi félemeletünkénél, ugy, hogy egy hét emeletes ház nem magasabb, mint nálunk egy négy emeletes. Nálunk öt méteres szobákat építenek, itt a három méteresek már a magasabbak közé tartoznak, rendszeren két-két és fél méter magasak. Drágának nem mondhatók a lakások az itteni viszonyokhoz képest, az élelmi szerek inkább.

Legujabb, de már elfeledett esemény a szerda esti anarchista merénylet a Vaugirard utcában. Most már csak a rendőrség foglalkozik vele, kutatván a tettest. Következmenyei nem voltak oly nagyok, mint hogy ha a tettesnek sikerült keresztül vinni tervét: bejutni vele az Odeonba s ott felrobbantani. Minthogy ez lehetetlen volt, akként szabadult teréből, hogy e sötét utcában elhelyezte. Volt alkalmam megtekinteni a robbanás színhelyét, a szűk utca mindkét oldalán az ablakok bezuza, a falak kormosak, benn törött csillárok és poharak s egynehány garde municipal. Mint egy szobát után.

S-s F-c.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. Gy. „Beregsvölgyi Vidéke.” Igen szép vers. Fogadját érte köszönetünket.

S. F. Páris. Igen szép öntől, hogy távol mi tölünk, észébe jutottunk. Talán mondanunk sem kell, hogy igen szívesen látjuk Csak tessék minél gyakrabban felkeresni, kész örömmel közöljük cikkeit. Szívesen üdvözlöt innen a messze távolból!

E. K. Mind a három verse bevált. Köszönjük!

M—a. Bizony nagyság, igazán volt; sejtélmei nem esalták meg.

Az az ur, amint a legújabb forrásból értesültünk, csakugyan tudja az agglegények egyetemen, sőt mi több, egyik legbizalmasabb híve és vezére. Hogy ennek mért udvarol ennek dacára tovább? — az igen egyszerű dolgot. Az agglegények odul tüztek ki maguk elé a nők iránti udvariasságot is. Ő tehát csak pusztán udvarias. Onnel sokszor találkozik, mindig beszél onnel és bóköl: Ugy-e bár így tetszett irni? Nos hát, ezzel az az ur csak az egyetlebe való belépésekor magára vállalt kötelességének tesz eleget. Mit tegyen ezzel szemben ön? Feleljen! Persze ezt könnyebb mondani, mint megtenni. Pedig higgye meg, az on forró szerelmének más orvossága nincs. És lehet ám sikeresen feleljeni. Három napig sir az ember, két napig kesereg, a hatodik napon átmeneti állapotban van, a hetedik pedig már fűtül. Mi legalább így képzeljük el a dolgot. Csak ne tessék úgy a szívére venni s belkimeríti kérdést esinálni abból a szerelemből! Különben pedig vigasztalja nagyságát az a tudat, hogy azok a szerencsétlen agglegény urak onmagukat büntetik legjobban s hogy el fog jönni még az idő, a mikor bűnbánolag, térdén eszuya könyörögnek az önök szerelméért.

Szántai kiváncsi. Nem tudjuk, nagyság. Még csak nem is sejtjük, miután nem tudjuk, vajon Szántán képesek-e felfogni a házasságon rejlő rettenetes veszedelmet. Tehát arra a kérdésre, hogy lesz-e Szántán az agglegényeknek főegylete, ez idő szerint még nem válaszolhatunk. Hanem igenis értesültünk valami másról, arról t. i., hogy Szántán agglegények egylete van alakulában. Nem tudjuk, mi igaz a dologból, de volna kétségtelen, hogy nem volna egyszerű. Az oppozíció sohasem szokott jóra vezetni. De különben mire való volna is oppozíció? Hát nem adott a Mindenható önöknek ellenállhatlan fegyvert a kezébe? Kérem, nincs itt bosszúra szükség; egy édes mosoly, két adag abból a búvós tekintetből, három adag az ésbontó kaeszintásból s biztosra vehetjük, hogy az agglegények egylete bármelyik tagjának tar feje ott hever a porban az önök lábai előtt! — Különben kedves egészségére kívánjuk a halpaprikást. A P. ur józán evett?

R. S. Zsálya. Igen örövendük, ha csakugyan úgy van a dolog. Rendes levelezésük értesítésében azonban nincs önkünk kétekedni. Megengedjük, hogy ő talán tévedt s mi magunk is azt hisszük, hogy a szabályaink épen nem hazafiatlanok. Így azonban nyilatkozatát nem tehetjük közre, ha tetszik nyílttérben igen szívesen, minden díj nélkül. Kérjük, szíveskedjen kezes elhatározásáról értesíteni. Magunk is örülnénk, ha önök sikerülne bebizonyítani, hogy nem úgy áll a dolog, amint mi hoztuk.

**Naptár.
Április.**

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestans naptár	Görög-orosz naptár
13 Pént.	Jusztin	Justinus	10 Április
14 Szom.	Tiburtius	Tibor	2 Titus
15 Vas.	G 3 Neszte	G 3 Jubilat.	3 B 5 Nicet.
16 Hétfő	Turibius	Áron	4 Jász., Gy.
17 Kedd	Rezső	Rezső	5 Teodul

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1694. sz.

Pályázat.

A megfűresedett — Szilbas és Paraga községekből álló, — Szilbas község székhelyvel rendszeresített és 800 frt évi készpénz fizetés ingyen kiszolgáltató fuvar és községi szabályrendelettel megállapított látogatási díjak szedhetési igény jogosultsággal egybekötött körörségi állásra ezenül pályázatot nyitok, és felhívom pályázni ohajtókat, hogy az 1883. évi I. sz. illetve az 1876. évi XIV. t. c. értelmében felszerelt folyamodványukat legkésőbb **1894. évi május hó 10-ig** bezárolag hozzám annál inkább benyújtsák, mert később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogok.

Palaukan, 1894. április hó 5-én.

Csupor Gyula,
főszolgabíró.

3—1

Házeladás.

Eladó a felsővárosi Rókus-utcában 35. szám alatt fekvő Szaich-féle ház.

3—3

2229. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Kiskér községben megüresedett és havi előleges részletekben fizetendő 300 forint fizetéssel javadalmazott községi irnoki állásra pályázatot hirdetek és a pályázni kívánókat felhívom, hogy szabályszerűen felszerelt, nyelvismereteiket is igazoló pályázati kérvényeket hozzám **f. évi április hó 25-éig** benyújtsák.

Kula, 1894. évi március hó 31.

MÜLLER BÉLA,
szolgabíró.

2—2

708. sz. 1894.

Pályázat.

Pivnicán egy községi gyalogrendőri állás jött üresedésbe

Akik ezen állást elnyerni óhajtják, kérvényeiket ezen községi elüljáróságnál **1894. évi április hó 21-éig** nyújtsák be, mert a később érkezetek, vagy a hiányosan felszerelt kérvényekben vétetni nem fognak.

Kérvényezők okmányokkal tartoznak igazolni, hogy

- a) magyar honpolgárok,
- b) védkötelezettségüknek megfeleltek, 24-ik életévüket betöltötték, a 60-ikat el nem érték,
- c) fedhetlen erkölcsűek és teljesen rovatlan előéletűek,
- d) teljesen egészségesek,
- e) irni és olvasni tudnak és a községben dívó szerb és tót főnyelveket birják.

Pivnica, 1894. április hó 6-án.

Lovassy Ödön, **Tir Pista,**
jegyző. 3—2 bíró.

Vendéglő-bérlés.

A „**FEHER HAJÓ**”-hoz címzett vendéglő, mely áll 1 nagyteremből, 2 étteremből, 1 nagy üvegezett folyosóból, konyha, padlás, pince, istálló, felszer, a vendéglős részére lakszobából és 3 cselédszobából, **folyó évi április hó 15-től, esetleg május hó 1-től, teljes berendezéssel** vagy anélkül, **bérbéradatik.**

Bővebb felvilágosítást ad

HANCMANN IGNÁC,
vendéglős.

3—2

2344. sz. — 1894.

Pályázati hirdetmény.

Kis Hegyes községben lemondás folytán üresedésbe jött községi irnoki állás betöltése céljából pályázat hirdettek.

Ezen állás javadalmazása 300 frt a községi pénztárból előleges havi részletekben. Felhívom a pályázni szándékozókat, hogy sajátkezűleg irt pályázati kérvényüket, a Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottság által 1887. 6. sz. alatt alkotott szabályrendelet 9. §-a értelmében, hozzám **folyó évi május hó 5-ig** annál inkább nyújtsák be, mivel később érkező kérvényeket vétetni nem fognak.

Választási határidő utólag fog kitzetni.
Topolya, 1894. április hó 7-én.

F. h. t.

Tukaes Fábán,
szolgabíró.

3—1

Eszenciákat

rum, cognac, mindennemű szesz és alok asztali likörök és különlegességek azonnali elhibázatlan elkészítésére a legkiválóbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 fokú, vegyileg tisztá eceteseceteket kellemes ízű borecet és közönséges ecetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltemnek.

Kiváló eredményért kezeskedek

Árlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp
esszenciák-különlegességek gyára
PRAGA. 50—38

Meghibható tgyűnökök kerestetnek.

22. szám.

1894.

Árlejtsi hirdetmény.

A szántova-bezdáni lecsapoló társulat részéről ezenel közhírre teszem, hogy ezen társulat szivattyutelepéhez tartozó szénraktár 700 frt kikialtási ár mellett gépkezelői lakasul leendő átalakítása;

továbbá ugyanezen társulat főcsatornáján, Bezdán község felső részén, a bezdáni és kolluthi határszéli hid 500 frt kikialtási ár mellett tervszerű felépítése **folyó évi április hó 26-án d. e. 10 órakor** Bezdán községhez tanácssteremben tartandó nyilvános árlejtésen fog biztosítani.

Az ezen munkálatokra vonatkozó műszaki okmányok és részletes árlejtési feltételek az árlejtés napjáig Ligeti Dávid társulati igazgató lakásán Bezdánban betekinthetők.

Bezdán, 1894. évi április hó 9-én.

Bosnyák János,
társ. elnök.

Zemher, Bittermann Nándor könyv- és könyvendéjából

Ügyvédjelölt kerestetik.

Ügyvédi irodában való foglalkozásra kerestetik egy ügyvédjelölt, esetleg oly egyén, aki egy ügyvédi iroda teendőiben — szerzett gyakorlatnál fogva — már jártassággal bír. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

1307. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Kunbaja községben nyugdíjazás folytán megüresedett községi jegyzői állás **f. évi április hó 30-án d. e. 11 órakor** fog Kunbaján a község-háza tanácsstermben megtartandó választás útján betöltetni.

Felhívom ezen állásra pályázni óhajtók, hogy az 1883. évi I. t. c. 6-ik §-a, illetve a vármegyei törvényhatósági bizottság által 6. közzg. 1887. sz. a. alkotott szabályrendeletben előirt képesítést, életkorukat és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket a választást megelőző napig alulírottál nyújtsák be.

A jegyzői állással egybekötött javadalmazás a következő: a) készpénzben 600 frt, b) ¼ telek föld haszonélvezete, mely után járó kir. adót és egyéb közterheket a jegyző fizeti, c) 12 öl lágyfa, d) szabad lakás.

Almás, 1894. évi április hó 1-én.

DEÁK ZSIGMOND,
főszolgabíró.

3—2

KEIL ALAJOS-féle

PADLÓZAT-FÉNYMÁZ
(Glasur)

legkiválóbb mázólszer puha padló számára. 1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Arany-fénymáz
képekterek stb. bearaayozására. Egy kis palack ára 20 kr.

Viaszk-kenőcs
legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 kőcsög ára 60 kr.

Mindenkor kapható:

Heindlhofer Róbertnél Zomborban.

3546 sz.

tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Milivojevi Gyula végrehajtonak Maglits Milos zombori lakos végrehajtat szenedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtatási ügyében a zombori kir. törvényszék és kir. járásbírószág területén lévő s Zomborban fekvő, a zombori 1766 sz. tjtjben Maglits Milos és Edl Károly tu ajdonaul bej-gyzett A. † (5356—5358) hr. s 161. ö. i sz. eg/sz házra és 1887/12 □ öl beltelekre az árverést 448 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb m-gjelölt ingatlan az **1894. évi június hó 25-ik napján délutáni 3 órakor** a zombori kir. törvényszék telekkönyvi hatóság árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 48 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kérehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoiglatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi március hó 18.án.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság,

Radány bíró helyett:

Ajtay,
albíró.

XVII. évfolyam

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50

A lap szellemi és illető küldeményei szerkesztőknek, anyagi a laptulajdonosnak dandók.

Egyes szám ára 10 k

Világ

— 1894. évi

Az Ur mondá: legvilágosság. Meg lehet gosságot a sötétségtől éjtől. A szentírás előad teremtés első napja és természetben és Isten has sületeiben ilyen a tartó képződésre számított a

Az 1894. esztendő dicsőséges 12. napját, selőház megszavazta ságjogot, a kötelező p a világosság volt az a teremtés első napja végbe, mint az irás el a sötétségtől, a nappal házban az isteni világ ladásnak, felfelé törek nyében vidáman és sz a szabadelvű, nemzeti javaslat megszavazása alkonyt, homályt aka Megmásíthatatlan, sem mészeti törvény az, h van, árnyék is van é lett volna, joggal bet tekinteni, ha egy oly meg félelem nélkül reformjavaslat, mint a lunk semmi ellenzést viláosság határozott kal szemben úgy, ho gyenkezve kell elbu ból 281 magyar képmellett és csak 10 pártból egyetlenegy s a nappal és az éj kö lassu, de folytonos de magát ellenállhatl konyhoz, az elég gy gavallérhoz vagy kat büntetés vár, — boe lemondjon rangjáról odatartozandósága ált a saját árnyékának. egy ember emelkedet sűrűn, erősen s hata

A „BACS

Beteg

Beteg vagyok,
De nem kéré,
Meg-megné,
De részvetlen,
Nem hat az o,
De hogy nem

Ennek-annak
Színakozás m
Ha egy világ
S hulló könny
Még se lénék
Könnyükbe m

De ha ő csak
Mi a bajom
Csak értem e
Vagy hozzám
Bár ha e szó
— Beteg szive

Proletárok. Au

Csüörtök, ápr
Vendége volt is
Székely Kornéliát ho
Ujháziné nem első ra
háznak, nem is töl o
mint a minő szerepek
Két darabban lét
Gergely) és az „Ango